

תת"ע 11275/03 - מדינת ישראל נגד חיים ברודז'יק

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 11275-03-19 מדינת ישראל נ' חיים ברודז'יק
תיק חיזוני: 734118400067

בפני כב' השופט הבכיר, אלון אופיר
מאשימה מדינת ישראל
נגד חיים ברודז'יק
נאשמים

הכרעת דין

פרשה זו עוסקת בשאלת האם ביצע הנאשם עבירה על תקנה 22(א) בתקנות התעבורה בכך שלא צית לTIMEROT 820 הקובע איסור חניה בשטח המסתמן.

במהלך ישיבת ההקראה טען הנאשם כי במהלך האירוע רק עצר במקום, לא עזב את הרכב ונותר לעמוד לידיו כך שאין הדבר ב"חניה" אסורה כפי שטען השוטר.

במהלך פרשת התביעה והגנה לא חלק הנאשם כי עצר רכבו במקום בו מצויר TIMEROT 820 אך טען כי עשה זאת מטע כוונה לעצור לזמן קצר כדי להסביר לבנו (שהגיע למקום עצמאית) כיצד הגיע למקום בו הייתה לו פגישה.

עת עצר רכבו במקום ויצא ממנו, נגש אליו שוטר (ע.ת 1) ודרש ממנו להזיז את הרכב מאחר והוא חונה במקום אסור. הנאשם ניסה להסביר לשוטר כי הוא רק מסביר לבנו לאן לлечט, אך מאוחר ולא פינה מיד את רכבו מהמקום כדרישת השוטר, התפתחה האירוע לתחילת רישום דוח לנאים.

בתחילתה עוכב הנאשם במקום כאשר רישוון נהיגתו מצוי בידי השוטר, ולאחר שרישוון הושב לו לבקשתו, עזב הנאשם את המקום ועלה למשרדו, עד שצפה בשוטר מחלון משרדו "מבדיק" את הדוח נשוא פרשה זו לחילון רכבו.

השוטר עצמו לא זכר את האירוע מעבר לדברים רשומים בדוח אשר הוגש וסומן כת/1.

מאחר ולא מצאתי בדברי הנאשם כל סימן לאי אמרתאמת ועל פניו עדותם בפני אמונה לחלוtin, עלי לבדוק האם הטיואר לעיל אשר מתחמת את גרסת הנאשם עצמו, מהויה עבירה בהתאם לחוק.

סעיף 1 בתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 מגדר את המילה "חניה" כך: "**העמדה רכב לזמן כלשהו, שלא לשם העלאת נוסעים או הורדתם או טיענת מטען או פריקתו מיד, בלי הפסוקות, בין שיש ברכב נהג או אנשים או מטען ובין שאין.**".

תמרור 820 מגדר מקום האסור לחניה המסומן בצלע לבן, וכך נקבע בחוק: "**אסורה חניה בתוך השטח המסומן**"

כמפורט לעיל, ולפי גרסת הנאשם עצמו הוא עצר רכבו במקום בו מצוי תמרור 820 (לפחות לא חלק בשום שלב על טענה זו של השוטר ע.ת 1) ויצא מן הרכב מתוך כוונה להסביר לבנו כיוון הליכה במקום, ולאחר מכן לעזוב את המקום.

בהתאם לחוק עצם עיצירת הרכב במקום המסומן כמקום אסור לחניה שלא לשם העלאת או הורדת נוסעים ושלא לשם פריקת או טיענת מטען באופן מיידי ולא הפסוקות, מהוות עבירה.

הנואם בגרסתו לא טען בשום שלב כי עיצירתו במקום שטומן כתמרור 820 הייתה לצורך העלאת או הורדת נוסע (בנו הגיע למקום ברכבו שלו) וכן לא טען בשום שלב כי פרק או העmis מטען לרכבו.

הנואם הסביר כי עיצירתו במקום יציאתו ממנה הייתה כדי להסביר ולכוון את בנו בדרך בה עליו ללכת כדי להגיע לפגישה באזרע.

הנסיבות בהן עצר הנואם את רכבו על תמרור 820 הייתה מוצב במקום מהוות עבירה לפי החוק.

הדיון בשאלת עד כמה היה נחוץ רישום הדוח לנואם מבחינת האינטרס הציבורי בנסיבות בהן בחר השוטר להפעיל את סמכותו היא שאלה נפרדת בה אדון במסגרת הטיעונים לעונש.

בהתאם לחוק, ולפי גרסת הנאשם עצמו בוצעה עבירה על תקנה 22(א) בתקנות התעבורה שכן הנאשם עבר על הוראות תמרור 820.

אני מרשים את הנאשם וקובע כי ביצוע את העבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ב' טבת תשפ"א, 17 דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.